

NORDJYSKE STIFTSTIDENDE
att. Karen Keinicke

Besættelsesårene jeg aldrig glemmer.

Jeg begyndte min skoletid i Farstrup skole, den 1 april 1940, kun 6½ år gammel. Lærer Thorkild Ovesen var enelærer, og eleverne var delt op i den "bette" og den store klasse. Skolegangen omfattede således ikke alle ugens dage. Vi gik hhv. tre og fire år i hver af klasserne. Se det var skolegang på landet anno 1940-47.

Allerede den 9 april fik vi en ny tilgang til hverdagen og vort liv. Fra morgenstunden, på vej til skole hørte vi mærkelige brumme lyde i horisonten, og med mellemrum kunne vi skimte flyvemaskiner i høj fart, en situation der var aldeles ukendt for os. I første time hvor bibels historie var på skemaet, virkede Ovesen ukoncentreret, og han gik gentagne gange til vinduet hvor de tiltagne overflyvninger kunne ses og ikke mindst høres.

Ved begyndelsen til anden time, blev lærer Ovesen stående foran katederet, så ganske alvorlig ud, og han fortalte at Danmark i nattens løb var blevet besat af nabolandet Tyskland. Der blev stille i klassen, selv om vi ikke fattede budskabets omfang.

"I skal pakke jeres tasker og gå hjem til jeres forældre. men gå direkte hjem, ikke lege på vejen," lød Ovesens besked. På den tid var skolens elever i stor udstrækning fra landbohjem, og dermed var der næsten altid et af forældrene tilstede i hjemmet. Mine forældre boede på Vår mark, og al skolegang foregik til bens, ca. 2 km. Jeg fulgtes med min ven Søren og vi kunne naturligvis ikke begribe den situation vi kort fik forklaret. Et bedre budskab kom den 16 april, da Danmark fik en lille prinsesse.

I de kommende år skete der naturligvis mangt og meget vi børn ikke fik ind på lystavlen, men der var begivenheder i vor nærhed jeg stadig husker tydeligt. I løbet af de første besættelsesår etablerede tyskerne en såkaldt pejle station i et område vest for landsbyen Kølby, der var en af de små byer i daværende Farstrup kommune. Formålet var at pejle de engelske fly, når de lavede indflyvning fra Vesterhavet for at foretage nedkastning og bombning. Det var en slags radarfunktion.

Når det lykkedes gik der melding til Aalborg, hvor tyskerne klargjorde deres antiluftsskyts kanoner, og fra tid til anden lykkedes nedskydningen desværre.

I 1942, en efterårsmandag, oplevede vi på Vår mark at en engelsk flyver kom svajende særdeles lavt henover jorden tæt på mit hjem og sekunder efter lød der et brag og maskinen nødlandede i nærområdet. Vi var meget forskrækkede, men også nysgerrige, og det lykkedes min storebror og jeg at få lov til gå til et sted, hvor vi kunne iagttage begivenheden på afstand. Ret så hurtigt var der mange tyske køretøjer og soldater tilstede, og piloten der var lettere tilskadekommet, blev ført til Aalborg. Flyet blev adskilt i flere dele og blev transporteret væk på ladvogne. Oplevelsen og de mange scenarier de voksne udviklede, gav vi drenge et nyt input i vores ret så enkle begrebsverden. Vi blev belært om hvad der kunne ske, men der var aldrig tale om at vi var bange i hverdagen. Senere skete endnu en nødlanding i området Bromark, nær Barmer, hvor der også var tale om tysk nedskydning.

De tilstedeværende tyske soldater i Kølby lejren var generelt flinke og høflige, og der udviklede sig et ganske godt forhold til lokal befolkningen. Det endte op med at der blev arrangeret en fodboldkamp mellem de tyske soldater og Farstrups fodboldhelte. Det blev til en "fjende sejr", hvor Tyskerne vandt 2-1 denne sommeraften i 1943, men der var pænt publikums fremmøde. Senere hentede Kølby lejren sig en omgang bat will, da en lokal jæger der havde vovet sig for tæt på lejren blev skudt og dræbt. Den begivenhed vakte stor forargelse på egnen.

I løbet af 1944 tilgik der befolkningen evakueringsbestemmelser fra myndighederne. Det var for at tage højde for krigshandlinger på Landjordeni forbindelse med en eventuel engelsk invasion. Min bror og jeg skulle sammen med vores mor rejse bort hvis det blev aktuelt, mens min far skulle blive tilbage og passe såvel vores, som naboejendommenes husdyr. Heldigvis blev den situation ikke aktuel, og den 5 maj 1945, kunne vi jo fejre befrielsen. Denne dag husker jeg også ganske tydelig. Solen skinnede i vore hjerter og dannebrog var synlig overalt, selv om der var gråvejre.

Robert Hansen

Robert Hansen
Godthåbsvej 21
Svenstrup